

Laudáció

**Dr. Tapodi Zsuzsanna docens asszonyról
a Sapientia-EMTE Kiváló Oktatói cím átadása
alkalmából**

Sapientia-EMTE

Kolozsvár, 2013. október 4.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Kollégák!

Nagy öröm és megtiszteltetés számomra, hogy én mondhatom el a laudációt Tapodi Zsuzsanna tanszékvezető docens asszonyról abból az alkalomból, hogy a Sapientia-Erdélyi Magyar Tudományegyetem neki ítélte oda a 2013 évi Kiváló Oktatói díjat.

Tapodi Zsuzsa 1984-ben szerzett bölcsész tudományi diplomát a Babeş-Bolyai Tudományegyetem Magyar nyelv és irodalom – Spanyol nyelv és irodalom szakán. 1984–94 között a sepsiszentgyörgyi 1. sz. Általános Iskola, valamint a Művészeti Líceum magyar nyelv- és irodalom szakos tanára, 1993–2002 között adjunktus a Bukaresti Tudományegyetem Hungarológiai Tanszékén, 2003-tól docens a Sapientia EMTE Humán Tudományok Tanszékén, Csíkszeredában. 2007-től a tanszék megbízott majd megválasztott vezetője is.

Doktori disszertációját Gaál Gábor pályájának utolsó szakaszáról 2000-ben a Babeş-Bolyai Tudományegyetemen védte meg. Alapító tagja az Anyanyelvápolók Erdélyi Szövetségének, konferenciák, versenyek, táborok szervezésében vesz részt. 1997-től tagja az Erdélyi Múzeum-Egyesületnek, 2000-től az Magyar Tudományos Akadémia köztestületének és a Nemzetközi Magyarorságtudományi Társaságnak. 2005-től alapító tagja a Romániai Hungarológiai Társaságnak.

Ha röviden jellemezni kellene tevékenységét, akkor elsősorban a munkabírást, elkötelezettségét, a hallgatóiért és munkatársaiért való kiállását emelném ki. Nagyon pozitívnak tartom értékrendjének azt a vonását, hogy döntéshozatalában elsősorban az emberi értékeket tekinti mérvadónak. Ezt közvetíti hitelesen úgy a katedrán, mint a munkatársai és kollégái körében.

Ő nem első, másod, vagy harmadéven tart előadásokat, hanem az egyes hallgatóit próbálja nevelni, oktatni. Ő nem a tanszékét vezeti, hanem tanszéki kollégáit segíti a mindennapi munkában. Nem tud belenyugodni a mai kort jellemző tömegoktatás jelenségében. Nem tudja elfogadni, hogy egy felsőfokú intézményt elsősorban a diákok mennyisége alapján értékeljék. Szerinte egy ember is ugyanannyi dimenziót képvisel mint a földkerekség többi embere.

Megvalósításai közül az alábbiakat emelném ki:

Tanszékvezetői minőségében sikeresen irányította a tanszéke által koordinált Román nyelv és irodalom – Angol nyelv és irodalom szak akkreditációját, megszerezte a Világ- és összehasonlító irodalom – Angol nyelv és irodalom szak engedélyeztetését, elindította a Fordító és tolmács mesteri szakot. A végleges egyetemi akkreditáció előtt megszervezte szakjai államvizsgáztatását a Bukaresti Tudományegyetemen, illetve a brassói Transilvania Egyetemen. Támogatta tanszéke oktatóinak szakmai fejlődését és egy jó munkaléggört alakított ki az általa irányított tanszéken. Jelenleg tanszéke 15 oktatója közül 12 doktorátusi fokozattal rendelkezik.

Oktatóként időt nem kímélve mindent megtesz diákjainak szakmai előrehaladásáért, emberi fejlődésükért. Közvetlen, diák centrikus magatartás jellemzi munkáját az oktatási folyamatban is. Ezért nem meglepő ha hallgatói értékelések alapján élmény a tanárnő előadásain részt venni. Ösztönzi és segíti a diákok tudományos munkásságát: diákköri konferenciákon vesznek részt hallgatói, szakmai gyakorlatokat szervez és vezet, több kiváló szakdolgozat témavezetője is volt. Szakmai bizottságok és tudományos szervezetek tagjaként a jövő generáció oktatóinak képzését, a fiatal oktatók szakmai érvényesülését tartja legfontosabb feladatának.

Fő kutatási témája az irodalmi kánonok és az imagológia témaköréhez kapcsolódik. Kutatási eredményeit 3 könyvben és több mint 40 tudományos cikkben közölte. Ezzel kapcsolatosan így vall magáról.

„Azon szerencsés emberek közé tartozom, akiknek a munkája az, amit gyermekkorukban megálmodtak maguknak: abból élek, hogy az irodalommal foglalkozom, szép és érdekes szövegek közvetítésével. Akarva-akaratlanul részese vagyok a kanonizálási folyamatnak, hiszen az általam választott szövegek mintául szolgálnak a későbbi közvetítők, a leendő tanárok számára, akik két-három év múlva diákjaik irodalomhoz való viszonyát fogják befolyásolni.”

Méltatása után már csak egy feladatom maradt: köszönetet mondani mindannyiunk nevében Tapodi Zsuzsa eddigi munkájáért, és sok sikert és erőt kívánni neki jövőbeli céljaihoz és feladataihoz.

Makó Zoltán